

Nr. 125 / januar-marts 2008

EAPN KAMPAGNE FOR TILSTRÆKKELIGE MINIMUM INDKOMST PLANER

INDHOLD

EAPN Kampagne om minimum indkomst

- En oversigt over EAPN kampagnen
- EAPNs svar på Kommissionens konsultation om Aktiv Indslusning
- Hvad regner EAPN med at få ud af denne kampagne?
- Minimum indkomst planer i EU: forskellige realiteter
- Minimum Indkomst: hvad snakker vi om?
- Minimum indkomst planer: Myter og realiteter
- Hvordan lever man på en minimumindkomst?
- EAPN kampagne: Interview med EAPN Østrig og EAPN UK
- Hård fattigdomssnak...

Nyheder fra Belgien

- EAPN Belgien kampagne om minimum indkomst giver positivt svar
- Spotlys på EAPN Belgien
- Den Belgiske politiske krise skaber social usikkerhed

EAPN KAMPAGNE FOR PASSENDE MINIMUM INDKOMST PLANER

Alle fortjener et anstændigt liv: en oversigt over EAPN kampagnen for passende minimum planer

Den 19. december 2007 satte EAPN en kampagne i gang, der strakte sig over hele EU for passende minimum indkomst planer. Ud af 27 medlemslande har 24 allerede minimum indkomst planer, men der er store skavanker med hensyn til tilgængeligheden og deres tilstrækkelighed. Det er på tide at det bliver sagt helt klart, at passende minimum indkomst planer er en grundlæggende forudsætning for et EU baseret på social retfærdighed og lige muligheder for alle!

Minimum indkomst kan defineres som en ikke bidragydende indkomst garanti, der giver mennesker, der ikke kan klare sig selv, muligheden for at modtage et minimums beløb. At have tilstrækkeligt til at leve for er en vigtig forudsætning for et anstændigt liv, selv om fattigdom ikke kun handler om penge. Minimum indkomst planer er også hjørnestenen i social beskyttelse. I lyset af de manglende fremskridt i kampen mod fattigdom er der 3 hovedgrunde til at EAPN nu ønsker at føre en kampagne om minimum indkomst.

Ikke alle mennesker har i dag adgang til minimum indkomst planer, og niveauet er for lavt til en anstændig levestandard

Der findes ikke minimum indkomst planer i alle EU lande. Italien, Grækenland og Ungarn har ikke sådanne planer organiseret på nationalt niveau. Tilgængelighed for alle er ikke garanteret der, hvor de overhovedet findes. Nogle grupper har ikke ret til en minimum indkomst på grund af deres alder, beskæftigelses situation, eller status som indvandrere. Systemerne er så indviklede, at de forhindrer folk i at kræve deres rettigheder: de støtteplaner, der faktisk findes er ofte en kompliceret sammenblanding, som mange synes er alt for vanskelige at sætte sig ind i, og virker derfor som en barriere til at gøre krav på hvad man har ret til.

Minimum indkomst planer er ikke lagt på et niveau der er højt nok til at få mennesker ud af fattigdommen. Der tages hverken hensyn til stigninger i leveomkostninger eller til højere priser for de leverancer folk er afhængige af så som bolig eller energi. Man forsømmer, at tage virkeligheden af det tunge finansielle underskud, som mennesker ofte er tvunget til at leve med, i betragtning.

Flere betingelser og tvang er bundet til minimum indkomst planerne med hensigt på at skaffe 'tilskyndelser' til at få folk i arbejde

Flere og flere betingelser stilles for at modtage minimum indkomst /social hjælp i et forsøg på en tvungen integration på arbejdsmarkedet. Bistanden bliver nedsat efter en vis tid, som en 'tilskyndelse' til at blive mere aktiv med hensyn til at finde et arbejde. Dette ender sommetider med, at bistanden bliver betinget af at tage et arbejde af en lavere kvalitet end det der svarer til de personlige kompetencer og behov.

Disse sanktioner efterlader – uretfærdigt - mennesker i situationer, hvor de overhovedet ikke har nogen indkomst at leve for.

I modsætning til populistiske opfattelser, der mener der skal tvang til, vil folk gerne finde arbejde og være nyttige i samfundet, men de står overfor mange forhindringer og barrierer (så som manglen på kvalificerede jobs, adgang til uddannelse og oplæring, manglen på hjælp til børnepasning og andre hjælpefunktioner), der forhindrer dem i at gøre det.

Mangel på offentlig og politisk anerkendelse af retten til minimum midler, på grund af negative billeder og falske stereotyper

Der er et stort hul i den politiske og offentlige anerkendelse af den situation, der er forbundet med stigmatiseringen ved at være på bistand og de ofte falske indtryk der eksisterer om folk, der overlever på en sådan minimum indkomst. I stedet for at blive set som en nødvendighed i et ordentligt samfund og en sikkerhedsventil for alle, der er der når det er nødvendigt, bliver det anset som en gave til dovne mennesker, der ikke kunne drømme om at finde et arbejde.

Adgang til en minimumindkomst er en social rettighed og forudsætningen for et værdigt liv. I et ordentligt samfund burde intet individ – mand, kvinde eller barn - være tvunget til at leve under fattigdomsgrænsen. Omsorgen for en minimum indkomst i samfundet medfører mange positive ting, det er ikke alene en sikkerhedsventil for dem,

der befinder sig i en usikker situation, og som ikke er i stand til at arbejde, men giver folk den fornødne tryghed til at de aktivt kan søge efter arbejde, i stedet for blot at kæmpe for at overleve. Uden minimum indkomst, ville fattigdom være en meget højere byrde for samfundet i form af sundhedspleje, uddannelse, offentlige udgifter osv..

Minimum indkomst planer er ofte ikke sat på et højt nok niveau til at løfte mennesker ud af fattigdom

Minimumindkomst i EU processerne...

1992: et første skridt, men ikke nok...

Den 24. juni 1992, vedtog det Europæiske Råd i enighed en afgørende aftale om at anerkende et menneskes grundlæggende rettigheder til tilstrækkelige midler og socialhjælp, for at kunne leve på en måde der passer til menneskelig værdighed (Anbefaling 92/44/EEC).

I årevis havde EAPN krævet at minimum indkomst planer skulle baseres på fundamentale rettigheder, være tilgængelige for alle, og sættes på et niveau der muliggjorde et liv i værdighed. EAPN har understreget at en sådan passende minimumindkomst skulle indføres med deltagelsen af de fattige selv, på en integreret måde, der sikrer at adgang til passende minimum indkomst, adgang til et ordentligt arbejde og adgang til kvalitative samfundstjenester bliver udarbejdede og gensidigt forstærkende, samtidig med at passende finansiel og anden hjælp findes for de mennesker for hvem arbejde ikke er en mulighed, på grund af ansvar i familien, alder, handicap osv..

Den 'aktive indslusnings' strategi: en velkommen mulighed

Siden februar 2006 har Kommissionen arbejdet for en ny aktiv indslusningsmåde, der er defineret som en omfattende strategi med 3 hoved bestanddele: 1) En forbindelse til arbejdsmarkedet gennem job muligheder eller

erhvervsrettet oplæring 2) Indkomsthjælp på et niveau, der er højt nok til et liv i værdighed 3) Bedre adgang til de officielle service muligheder, hjælp til arbejdsmarkedsintegration, - børnepasnings muligheder, sundhedssektoren, rådgivning, livslang indlæring, ICT, fleksible arbejdsordninger... EAPN byder denne holistiske metode velkommen.

I løbet af de sidste måneder har EU Kommissionen haft samråd med medlemslandene, sociale partnere, Europa Parlamentet og alle interessenter for mere aktion i hele EU for at gennemføre denne metode, med hensigt på, at det Europæiske Råd ved udgangen af 2008 kunne vedtage et sæt af fælles principper om aktiv indslusning.

Vi byder dette forslag velkomment, og vi håber at det vil være en drivkraft for medlemslandene til at udarbejde passende minimum indkomst planer, der vil kunne medføre en virkelig forskel for folk, der lever i fattigdom. Det vil bestemt ikke være let i en kontekst hvor beskæftigelse ofte anses for at være den eneste vej ud af fattigdom.

EAPN vil fortsætte med at være engageret i den politiske debat om alle synsvinkler på aktiv indslusning (se margen s.2), men vi vil også bringe dette emne ud i en bredere kontekst, og fortsætte med, gennem denne kampagne, at bevidstgøre om, at mangelen på passende minimum indkomster udgør en krisesituation i den Europæiske Union.

Claire Champeix
EAPN, politisk medarbejder

For mere information om EAPN kampagnen og kampagnemateriale, slå op på:
http://www.eapn.org/code/en/news_detail.asp?pk_id_content=3130

En potentiel ny drivkraft for et socialt Europa: EAPNs svar til Kommissionens aktive indslusnings konsultation

Kommissionen udgav den 17. oktober 2007 – den internationale dag for udryddelsen af fattigdom - en kommunikation om at "Modernisere social beskyttelse for større social retfærdighed og økonomisk sammenhængskraft: at fremme den

aktive indslusning af mennesker, der er længst væk fra arbejdsmarkedet”¹.

Dette er den anden fase af den konsultation, der begyndte i 2006, hvor Kommissionen arbejder for en opfattelse af aktiv indslusning, der drager omsorg for et passende niveau af indkomststøtte med en forbindelse til arbejdsmarkedet, og bedre adgang til de offentlige tjenester.

Under det franske formandsskab i anden halvdel af 2008, skal medlemslandene diskutere vedtagelsen af fælles principper om aktiv indslusning. I vores svar, der blev udgivet den 28. februar, byder EAPN Kommissionens konsultation velkommen, som et vigtigt og rettidigt initiativ, der giver positive forventninger på et tidspunkt, hvor vi ellers beklager den generelle politiske kontekst i EU, der ikke er favorabel i kampen mod fattigdom og social udslusning.

Vi insisterer på at aktiv indslusning må forstås og gennemføres som et hele, idet man må huske på at de tre komponenter er fuldkommen afhængige af hinanden, og at en passende indkomst og officielle tjenester er en forudsætning for beskæftigelse/social integration.

EAPN anbefaler også, at indførelsen af de aktive indslusningsprincipper bliver udarbejdet gennem en styrket Åben Koordinationsmetode, en bedre konsekvens imellem de processer, der har indflydelse på social indslusning, og som konkret støttes af de finansielle redskaber. Svaret opfordrer også til en EU vejledning for at sikre en kvalitativ deltagelse af anti-fattigdoms organisationer og mennesker, der lever i fattigdom, i en fortsat dynamisk proces.

Claire Champeix, EAPN, politisk medarbejder

Hvad regner EAPN med at få ud af denne kampagne?

EAPN mener, at det nu er den perfekte tid til at begynde kampagnen om minimum indkomst. Vi har tre formål:

¹ Se [:http://ec.europa.eu/employment_social/spsi/active_indlusning_en.htm](http://ec.europa.eu/employment_social/spsi/active_indlusning_en.htm)

Formål relateret til den politiske proces.

På kort sigt, ønskede vi at få medlemslandene engagerede og reagere positivt på Kommissionens konsultationsproces om aktiv indslusning, der endte i februar 2008. Nu ønsker vi at se EU medlemslandene engagere sig positivt i udarbejdelsen af de fælles principper om aktiv indslusning, der skal vedtages i slutningen af 2008. Vi ønsker også at se Kommissionens konsultationsproces om 'aktiv indslusning' bane vejen for at flere medlemslande agerer for at sikre adgang for alle til en passende minimumindkomst, så vel som en europæisk debat om mere bindende EU instrumenter.

Formål relateret til bevidstgørelse

Vi ønsker at modvirke, at negative beskrivelser forbindes med fattigdom. Folk tror ikke at fattigdom findes i vore samfund, ofte ses de mennesker, der lever i fattigdom, som personer, der ikke vil arbejde, og løsningen er derfor at sætte endnu flere betingelser på betingelserne for at modtage bistand for at tvinge dem i arbejde. Der er ingen forståelse for hvad deres virkelighed er, at andre ting først må bringes i orden, og for at de fuldt ud kan deltage i samfundet, må de først have hjælp! Vi ønsker at gennembore den opfattelse.

Formål relateret til EAPNs udvikling

I denne kampagne prøver vi på at udarbejde et stærkt budskab som EAPN vil bruge over længere tid. Denne kampagne er også starten på en proces til at udvikle EAPNs nationale netværks kampagne evner og forbedre deres profiler som kampagne organisationer.

Minimum indkomst planer i EU: Forskellige realiteter

Næste alle EU medlemslande har, skønt under forskellige former og forskellige tidsperioder, udviklet en universal socialhjælpsplan med formålet at garantere alle lovlige indbyggere en minimum indkomst til at "leve i værdighed", hvad den nationale forståelse af konceptet af at "leve i værdighed" end er.

DEr findes kun tre lande i EU hvor der ikke findes universal garanteret minimum indkomst planer (GMI): Italien, Grækenland

og Ungarn. Men, der arbejdes på reformer i disse lande, hvad resultatet bliver, er stadig uklart.

Grundlæggende principper: forskellige nationale opfattelser...

Hvis vi ser på de grundlæggende principper der udgør strukturen i GMI kan vi skelne mellem forskellige grupper af lande:

en første gruppe består af lande hvor GMI planer skal sørge for en tilstrækkelig erstatningsindkomst for at beholde eller nå den levestandard, der er socialt anerkendt som det nødvendige minimum for at leve et ordentligt liv (DE, AU, FI, SE, MT), hvor nogle desuden eksplicit tilføjer et formål om social integration (gennem aktivering) (DK, BE, L, NL, FR).

I en anden gruppe af lande bliver formålet med GMI planer mere udtrykt som et subsistens minimum (ES, PT, SI, BG, RO, CZ, SK, EE) eller rettet mod mennesker eller husstande i nød (UK, IE, LV, PL).

Spanien og Luxembourg er de eneste lande der eksplicit henviser til kampen mod fattigdom og social udslusning som formålet med deres GMI planer.

En bistands behovs-prøve og betingelsen med aktiv arbejdssøgning for de, der er i stand til at arbejde, er fælles for alle garanterede minimum indkomst planer.

Niveauet af den bevilligede bistand er meget forskellig

Ud over disse fælles træk er niveauet af den bevilligede bistand meget forskellig i EU. For en enlig (og uden at tage hensyn til andre sociale overførsler) kan den variere fra 28 euro/måned i Letland til 1130 euro i Danmark.

Men, i nogle medlemslande, hvor de generelle planer for bistand er lavere, bliver den suppleret med specifikke bidrag til bolig, sundhed, familie ydelser eller andre bidrag til at hjælpe med

udgifterne til grundlæggende tjenester (uddannelse, varme, gas, elektricitet, transport).

I nogle lande er der også specifikke GMI planer for særlige befolkningsgrupper som ældre eller invalider. Sikkerhedsnettet kan omfatte adgang til specifikke tjenester (juridisk rådgivning, til hjælp med gæld) og sommetider bistand i form af varer (mad eller tøj).

Effektivitet i kampen mod fattigdom?

Tallene viser, at ikke i et eneste EU land når netto indkomsten for husstande, der får socialhjælp, fattigdomstærskelen på 60 % af gennemsnits husstandsindkomsten, som er EUs anbefalede fattigdoms tærskel. Hvis vi ser på den tilsvarende 50 % linje er det kun i nogle få lande, at indkomsten

for husstande på socialhjælp ligger lige over denne grænse. Hvad der er endnu mere bekymrende er, at selv for den nederste fattigdoms linje på 40 % af gennemsnitsindkomsten, som repræsenterer alvorlig fattigdom fra et indkomst perspektiv, var der kun få lande hvor husstande der lever af socialhjælp har en indkomst over denne ekstreme begrænsning.

Derfor ser det ud til at en indkomst der kommer fra GMI og socialhjælps planer ikke engang

er nok til at undgå situationer med alvorlig fattigdom, som normalt er det minimale formål med disse sidste muligheds sikkerhedsnet.

Audrey Gueudet EAPN Information's medarbejder

Denne artikel er lavet på grundlag af rapporten "Minimum indkomst standarder i et udvidet EU: Garanterede Minimum Indkomst Planer" udarbejdet af Ramon Peña Casas i rammen af et transnationalt projekt betalt af den Europæiske Kommission ledet af EAPN Irland, der udforskede ønskværdighederne af og mulighederne for at indføre sociale standarder i hele Europa.

http://www.eapn.ie/pdfs/155_paper%2011%20%20Minimum%20indkomst%20standards%20in%20enlarged%20EU.pdf

Minimum Indkomst: hvad taler vi om?

Social sikkerhed og velfærdsbistand er et navn der bruges for indkomster fra det offentlige der gives af forskellige grunde: for sygdom og handicaps, alder, familieansvar, arbejdsløshed osv. Noget af denne støtteindkomst kaldes **erstatningsbistand** eftersom den erstatter indkomst fra arbejde, når folk er arbejdsløse. Bistand er organiseret på grundlag af forsikring eller socialhjælp.

Minimum indkomsts planer er forskellige fra **minimumsløns planer**, der giver de ansatte et basis lønniveau sat ved lov eller kollektive aftaler.

Minimum indkomst regler er socialhjælps planer som en sidste udvej og er derfor en livline for de mennesker, der er lever i dyb fattigdom. De fleste EU medlemslande har en eller anden slags minimum indkomst plan, selv om adgangen til dem og deres tilstrækkelighed varierer enormt. De fleste er ikke effektive nok til at undgå fattigdom.

I 1992 anbefalede det Europæiske Råd medlemslandene til at anerkende en persons grundlæggende rettigheder til "tilstrækkelige midler og socialhjælp **til at leve på en måde forenelig med menneskelig værdighed**".

Minimum indkomst niveauet bør fastsættes sammen med de mennesker det angår i forhold til den nationale standard for tilstrækkelighed og anstændighed.

Minimum indkomst planer bør suppleres med adgang til kvalitetsservicer, og for dem, der er i stand til at vende tilbage til arbejdsmarkedet, med positive aktioner til at støtte dem til ansættelse. Det er derfor EAPN støtter begrebet en **Passende Minimum Indkomst for et liv i værdighed**.

Passende minimum indkomst bør være hjørnестenen i støtten for et højt niveau af sociale standarder, så man kan se at den Europæiske Union og medlemslandene går ind for social samhørighed.

Minimum indkomst planer: myter og realiteter

Der er mange mennesker der er bange for at en passende minimumindkomst vil fjerne

tilskyndelsen til at arbejde, og at udbetale minimum lønninger vil være urentabelt for virksomhederne og skadeligt for nationaløkonomien. EAPN har bedt John Veit-Wilson, en internationalt anerkendt ekspert på dette område, om at svare på nogle af de oftest hørte indvendinger mod passende minimum indkomst planer.

Højere minimum indkomst vil formindske tilskyndelsen til at arbejde, fordi det formindsker afstanden mellem socialhjælp og minimum løn

Den ide, at folk vælger mellem beskæftigelse og understøttelse på et grundlag af snævre beregninger er simpelthen en økonomisk teori, der ikke findes nogen beviser for i den virkelige verden. Virkeligheden er den, at de fleste mennesker der kan arbejde, prøver at finde en beskæftigelse der giver nok til at holde dem selv og deres familie ude af fattigdom. De mennesker, der ikke kan få et betalt arbejde på grund af deres unge alder, familie forpligtigelser, handicaps eller alder, har også brug for en passende minimumindkomst.

Når samfundet ikke beskytter folk imod fattigdom ved at sikre passende minimum indkomster både i - eller udenfor arbejde, skader det ikke alene dem selv, deres børn og andre, der er afhængige af dem - hvis de har sådanne -, men det skaber lang-tids omkostninger for samfundet og hele økonomien i form af dårligt helbred og tab af arbejdskapacitet.

Når samfundet ikke beskytter mennesker imod fattigdom [...], skaber det lang-tids omkostninger for samfundet og hele økonomien

Højere minimum indkomster vil medføre mere socialt bedrageri og gøre systemet uhåndterligt.

De fleste af de forkerte udbetalinger ved socialhjælp sker mere på grund af fejltagelser end på grund af bedrageri (beviser fra UKs Nationale Revisions Kontor). Mange af disse fejl bliver lavet af det administrative personale, fordi systemerne er så komplicerede, at ikke engang personalet kan finde ud af de rigtige udbetalinger, og dette medfører oftere at bistandsmodtagerne får mindre end de har ret til, i stedet for for meget.

Hvis der er tilskyndelser til uberettigede krav om socialhjælp, er det fordi bistandsmodtagerne har for

lidt penge til at leve anstændigt. Mange af de nuværende socialhjælpssystemer er så underbemandede, at de ikke fungerer i forhold til deres målsætninger. Højere bistand, mere simple regler for rettigheder og mere personale ville gøre systemerne mere effektive både med hensyn til at nå deres målsætninger og mere effektive til at bruge deres midler.

Hvis niveauet for minimum indkomst bliver hævet, vil arbejderne forlange at de lave lønninger også bliver hævet, og virksomhederne har ikke råd til at betale yderligere. For at være konkurrencedygtige må vi tilpasse os og formindske velfærdsstaten.

Endnu engang, dette argument er baseret på en oversimplificeret økonomisk teori, og bevismaterialerne viser at højere minimum lønninger er forenelige i EU medlemslandene med højere vækst og stabile økonomier, og med mindre uligheder og bedre velfærdsstater. Arbejdere bør altid betales en anstændig løn.

Hvorfor skal de arbejdere, der har de laveste indkomster bære byrden med at sikre nationaløkonomien til fordel for hele samfundet? Hvis det at hæve deres lønninger til et anstændigt niveau har økonomiske konsekvenser, bør udgifterne til arbejde, der gavner hele samfundet, bæres af dem med de største midler, ikke af dem med de mindste. Hvis virksomheder virkelig ikke har råd til ordentlige lønniveauer til dem, der tjener mindst, så er det kun i orden at dem, der tjener mere end det mindste må bidrage (gennem skat på indkomst og profit) til velfærdsstatens midler.

*Fleere svar til de mest almindelige argumenter kan findes på EAPN webside: www.eapn.org
Mere information om passende indkomst kan også findes på John Veit-Wilson's webside: www.staff.ncl.ac.uk/veit-wilson*

Hvordan er det at leve på en minimumindkomst?

“Måden folk kigger på dig er ydmygende. Man bliver ikke regnet for et menneske.”

“Problemet er ikke at vi ikke har penge nu og da; det virkelige problem er, at vi lever hele vores liv på den måde og vores børn også vokser op til det.”

“Jeg kan ikke være social. Min selvtillid er ødelagt, fordi jeg hver eneste dag bekymrer mig om næste dag.”

“Jeg har mistet venner, fordi jeg ikke kan deltage i deres aktiviteter.”

“Min indkomst blev nedsat til et socialhjælps loft efter 6 måneder. Det betyder, at nu har jeg ikke penge nok til at købe mad i den sidste uge af måneden.”

Citater fra rapporten fra det 5. Møde med Mennesker, der Lever i Fattigdom - Det Østrigske EU Formandskab, 2006 og “Stemmer fra Fattigdomslinjen”, EAPN 2006. disse dokumenter kan ses på EAPN websiden: www.eapn.org

EAPN kampagnen om Minimum Indkomst i de nationale netværk: Interview med EAPN Østrig og EAPN UK

EAPN Østrig: Minimum sikkerhed behøver mere end en vis minimumindkomst om måneden!

Et nyt minimumindkomst system skal indføres i begyndelsen af 2009. Det skal forbedre det socialhjælpssystem, der i øjeblikket varierer fra den ene føderale stat til den anden. Det er et behovsprøvet system, så modtagerne skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet, hvis de anses som arbejdsdygtige.

Samtidig med at det nye system delvis har inkluderet elementer, som EAPN Østrig har krævet i mange år, er der stadig mange bekymringer især i forhold til gennemførelsen. EAPN Østrig er især bekymret over hvordan – og af hvem – arbejdsdygtighed og behov vil blive afprøvet, og har kritiseret mangelen på koncepter om hvordan man bedre inkluderer de mennesker, der er længst væk fra arbejdsmarkedet.

Ved brug af den visuelle EAPN kampagne, vil EAPN Østrig igangsætte en kampagne der gør opmærksom på det faktum, at minimum sikkerhed behøver mere end en vis minimum indkomst om måneden, men også er afhængig af

arbejdsmarkedspolitik, der bør sørge for et godt kvalitetsarbejde med en minimum løn, i stedet for at tvinge mennesker ud i et hvilket som helst job til en hvilken som helst løn.

EAPN Østrig vil også lægge vægt på nødvendigheden af gode sociale infrastrukturer, der garanterer adgang til sociale ydelser af høj kvalitet for alle. Og behovet for et bedre kvalifikations- og specifikke oplæringsprogrammer for de personer, der arbejder ved de sociale - og arbejdsmarkeds service centre. Der er brug for mindre ydmygelse og mere respekt for de mennesker, der lever i fattigdom! Kampagnen blev præsenteret for den Østrigske Præsident i begyndelsen af marts.

Michaela Moser
EAPN Østrig

EAPN UK: Lad os sætte passende minimum indkomst på den politiske dagsorden

Kampagnen for en passende minimum indkomst bliver en lang hård kamp – men en, der må vindes. Erfaringerne fra kampagnefolk i UK har understreget de vanskeligheder vi står overfor og rettet vores opmærksomhed mod behovet for at få netværkerne og hjælpeorganisationerne over på vores side, for at få offentlighedens støtte for en passende minimumindkomst for alle.

Fra 2003 viste vi ved vores Peanuts4Benefits (småpenge til bistand) kampagne, at bistand blev sat op med en procentdel, der ikke alene var mindre end gennemsnits lønstigninger, men mindre end inflationen. Regeringens svar var – og er, at koncentrere sig om højere beskæftigelsesprocenter. Men, eftersom de kun stræber efter 80 % beskæftigelse vil millioner være afhængige af bistand.

En systematisk propaganda kampagne fra alle regeringer i de sidste 30 år har fremstillet de fleste bistandsklienter som nasserøve, der i det store og hele selv er skyld i deres fattigdom. I stedet for at fremme en passende minimum indkomst har regeringer støttet et miljø hvor mange mennesker siger, at bistandsklienter overhovedet ikke skal have noget som helst, hvis de ikke forpligtiger sig til at klare sig selv eller påtager sig "samfundsarbejde" for bistanden.

Sådan er det til trods for undersøgelser der viser, at for at kunne opnå en sund livsstil har en enlig brug for dobbelt så meget bistand, som de får i øjeblikket.

EAPNs minimum indkomst kampagne er et stort skridt fremad for kampagnefolk i UK. Kampagne materialet er uvurderligt til at overbevise organisationer om, at vi kan ændre holdningerne og at dette emne er fælles for alle netværk i hele Europa.

Vi har ingen illusioner om det kæmpearbejde der ligger foran os, men hvis vi kæmper kan vi måske vinde. Hvis ikke, vil vi helt klart tabe.

Colin Hampton
EAPN UK

Hård fattigdomssnak...

Kampagnen for en anstændig minimum indkomst er en ny kursændring for EAPN. Imens den – og især kampagnebilledet, som man kan se på side et – blev udarbejdet, dukkede mange forskellige spørgsmål op, ikke mindst om hvordan vi skulle formidle vores budskab uden at stigmatisere de mennesker, der lever i fattigdom?

Vores kontakt med forskellige tjenesteleverandører, både til denne kampagne og andre projekter, har gang på gang vist os hvor ensartet mennesker - ikke mindst i medierne og i det bredere samfund – tænker om fattigdom.

Der skal udføres et stort grundlæggende arbejde med hensyn til at informere folk om fattigdommens og den sociale udslusnings mange ansigter for at mane alle de mentale billeder i jorden som "fattigdom" fremtryller.

Først og fremmest må folk blive klare over hvor stor fattigdommen er i vore lande. Den automatiske reaktion er at benægte fakta. Hvordan er det muligt at en af verdens rigeste regioner har så mange, der lever i fattigdom?

Det næste bliver at forklare, at der ikke findes en udifferentieret masse af "fattige", men derimod temmelig forskellige individer, der lever forskellige liv, med forskellige problemer, så det er meningsløst at prøve at sætte et enkelt ansigt på.

Endelig må vi vende det negative billede, som fattigdom så ofte er belemret med. Mennesker, der er fattige bliver ofte beskyldt for deres egne vanskeligheder. Betoningen af det "individuelle ansvar", som en forklaring i den offentlige debat, ser ud til at blive større og større mens "uretfærdighed" hurtigt forsvinder.

Audrey Gueudet
Kommunikations medarbejder (EAPN)

NYHEDER FRA BELGIEN

EAPN kampagne Belgien om minimum indkomst får positivt svar

Det belgiske netværk har aktivt ført EAPN Europas minimum indkomst kampagne fremad i de seneste måneder.

Det belgiske netværk og dets regionale netværk har ført en brevskrivningskampagne henvendt til de relevante føderale og regionale ministre, og opfordrede en stribe af organisationer og enkelt personer til at gøre det samme. Vi brugte det franske materiale, oversatte folderen og brevene til hollandsk, og tilføjede en liste relevante ministre. Det belgiske netværk skrev også selv til alle de føderale og regionale ministre, politiske partiers ledere og belgiske Medlemmer af Europa Parlamentet.

Kampagnen kunne have været endnu mere udbredt ved en forvarsling til alle organisationerne og ved at kontakte de vigtigste ministre og deres personlige medarbejdere personligt. Her er tiden hovedfjenden: det belgiske netværk har intet personale udover en enkelt person, der midlertidigt bliver betalt specifikt for at forberede det Europæiske Møde med Mennesker, der Lever i Fattigdom.

Belgien

Vi fik en del positive tilbagemeldinger, f.eks. meddelelsen om støtte til vores krav til Kommissionens konsultation fra formanden for det flamske liberale parti, så vel som lykønskninger med kampagnen og udsagn om støtte fra den Belgiske EU repræsentation, det føderale sociale integrationskontor, og MEP'er fra de Grønne og socialisterne.

Den belgiske regerings svar på den Europæiske Kommissions Kommunikation om aktiv indslusning blev diskuteret ved kvartalsmøderne med det føderale sociale integrationskontor, hvor kontoret lovede at tage kontakt med andre afdelinger, med et bud på at opnå et positivt svar. Desværre forhindrede problemerne, med at få en ny føderal regering sat sammen, de involverede ministre i at svare til tiden, så den Belgiske EU Repræsentation tilbød at fortsætte arbejdet for et positivt belgisk svar. Vi har sendt EAPNs stillingtagen til dem. Det belgiske netværk har også bedt socialministeren for integration om personligt at forfølge sagen og sørge for at den Europæiske Kommission får et svar, selv efter afleveringsfristen. Forhåbentligt bliver det endelige resultat lige så positivt som i den 1. runde i 2006.

Det belgiske netværk har også foreslået, at tilføje minimum indkomst til de emner der vil indgå i den næste Strategiske Rapport om Social Beskyttelse og Social Indslusning 2008-2011. I praksis ønsker vi at alle bidrag sættes op – i det mindste - til fattigdomsgrænsen. Dette forslag blev taget op i NAP 2006-08, men kun for minimum pensioner, hvor argumentet var moralsk uacceptabelt, idet staten tvang mennesker uden andre muligheder for en indkomst til at leve under fattigdomsgrænsen.

Vi argumenterede at, hvad der gælder for minimum pensioner gælder også for alle sub-fattigdom minimumsbidrag. Vores sag blev accepteret og støttet af alle deltagerne, og vil blive fremlagt ved den interministerielle konference om social integration, som vil beslutte om den nye strategi rapport. Og dette er noget som vi vil følge op på ved møderne hver fjortende dag i "Aktions" Arbejdsgrupperne for den Strategiske Rapport om Social Beskyttelse og Social Indslusning.

Ludo Horemans, EAPN

Spotlys på EAPN Belgien

Idet netværket afspejler det belgiske føderale arrangement, er aktiviteterne i det Belgiske Anti-Fattigdoms Netværk (Belgisch Netwerk Armoedebestrijding - EAPN Belgium) delt op imellem de 3 regionale grupperinger: den flamske, den wallonske og Bruxelles netværket.

Både den europæiske og den føderale regeringspolitik bliver overvåget, og der bliver rettet henvendelser til af det belgiske netværk, som holder de regionale netværks medlemsorganisationer underrettet om EU politikken.

Det belgiske netværks Arbejdsgruppe for Europæisk Politik tager sig af de nationale forberedelser til det årlige Europæiske Møde med Mennesker, der Lever i Fattigdom. Dette foregår ved 5 nationale møder og en række regionale møder med mennesker, der lever i fattigdom og repræsentanter for de forskellige føderale organer. Gruppen deltager også årligt i adskillige større informations- og diskussions fora om den føderale og europæiske politiske udvikling.

EAPN Belgien har indflydelse på interne netværksaktiviteter i møder med andre deltagere i den "Aktions" arbejdsgruppe, der er nedsat af den belgiske føderale regering til at forberede rapporten om social beskyttelse og social indslusnings strategi. Det belgiske netværk har også kvartalsmøder med det Belgiske Sociale Integrations Kontor for at diskutere processen og fremskridt med hensyn til at takle fattigdom og regeringspolitik generelt.

L.H

Den belgiske politiske krise skaber social usikkerhed

Belgien har været i politisk stilstand siden det føderal valg i juni 2007. Først i midten af december 2007 blev der indsat en midlertidigt fungerende regering, der havde til opgave at bane vej for en definitiv regering i marts 2008. Der blev, og kunne ikke tages ordentlige beslutninger indenfor mange områder inklusive socialpolitik under dette interregnum. Det forhindrede, at der blev svaret

på Kommissionens 2. runde om minimum indkomst konsultationer, fordi ministrene ikke havde tid til at overveje det.

Det sociale klima i Belgien er blevet meget anspændt på det sidste. Energi priserne stiger ubønhørligt. Undersøgelser viser at priserne på mad og andre basale artikler er steget med 15 % på et år, mens lønningerne kun er steget med 2 %. Husleje og andre boligafgifter (elektricitet, gas, og vand) æder 2/3 af minimum bidrag, men er også næsten ubetalelige for mennesker med lave indkomster. Alle disse faktorer har medført en ekstrem uro i brede kredse i samfundet (idet det har berørt mange flere mennesker end dem, der lever i fattigdom), og har medført en bølge af strejker indenfor handel og industri, og udbredt ustabilitet i den almene økonomi. Imens savnes en stærk og proaktiv regering. Der bliver stillet spørgsmål til Belgiens normalt temmelig stabile sociale stilling, når medlemmer af regeringen eller andre prominente personer taler i udlandet.

Denne sociale usikkerhed – som rammer dem, der er på minimum bistand hårdest, da de fleste lever i fattigdom – kommer samtidig med en stigende tendens til at "aktivere" minimum indkomst modtagere, idet man mere og mere gør dem ansvarlige for deres egne vanskeligheder. I en fremgangsrig økonomi, hvor der stadig er mange ubesatte jobs, bliver enhver, der ikke arbejder anset for ikke at bruge de tilgængelige muligheder, og derfor bebrejdet for deres egen arbejdsløshed. Resultatet bliver en "heksejagt" på alle, der ikke har et arbejde.

Denne sociale usikkerhed kommer samtidig med en stigende tendens til at "aktivere" minimum indkomst klienter
--

I jagten på målet af EUs højere ansættelsesprocent, bliver de, der er ude af stand til, af mange forskellige grunde, at leve op til de temmelig krævende arbejdsmarkedskrav, sat under pres og straffet, lige til de mister deres minimum indkomst rettigheder. Samtidig bliver folk, der kommer fra tredje verdens lande uden papirer, og endog fra de nye medlemslande, behandlet som illegale væsener fra en fremmed planet, spærret inde som kriminelle – inklusive børn – og med magt ført tilbage til deres eget land, selvom undersøgelser har vist at der er brug for flere udenlandske arbejdere, for at opretholde det nuværende velfærdsniveau. Selv regionale og nationale arbejdsgiverforeninger argumenterer for at immigranternes situation bliver reguleret for at

afhjælpe mangelen på arbejdskraft. Men den føderale immigrations politik bliver ved med at være undertrykkende, som om den eneste måde til gavn for den belgiske økonomi er at sende immigranter hjem. Det er en politik, der er i direkte modsætning til den regionale regerings afvisning hvor "...papirløse mennesker effektivt skal kunne udøve alle deres rettigheder og tilbydes betydningsfulde fremtidsudsigter".

Ludo Horemans
EAPN Belgien

Network News ønsker at skabe debat om specifikke emner. De bragte meninger udtrykker ikke nødvendigvis EAPNs. Hvis du ønsker at kommentere indholdet i dette nummer, så send en e-mail til team@eapn.skynet.be

Redaktør: Fintan Farrell

Ansvarlig for udgivelsen: Audrey Gueudet

EAPN, Square de Meeûs 18 – B-1050 Brussels

Tel. +32 2 226 58 50 – Fax: +32 2 226 58 69 – Email: team@eapn.skynet.be – Website: www.eapn.org

Med støtte fra den Europæiske Kommission